

gjøre sig gjældende; det er hele den Maade, hvorpaa Bestyrelsen er indrettet, hele den Maade, hvorpaa Interessenterne stille sig i Forhold til hverandre, hele det solidariske Ansvar, og jeg vil endnu sige til hele det Kapitalbøh, de tegnede Forsikringer andrage, hvorpaa det kommer an. So mere man imidlertid fjerner sig fra de almindelige Betragtninger, som allerede for mig optaarne store Vanskeligheder for saaledes uden Videre at kunne komme til at gaae ind paa en saadan Omdannelse som den paatenkte, jo mere man altsaa gaar ind i Detaillen, desto flere Vanskeligheder vil der ganske vist ogsaa frembyde sig med Hensyn til den. Det forekommer mig saaledes, at der er en særdeles stærk Opfordring til paa den omhyggeligste Maade at overveje, hvad der lader sig gjøre for, hvis det høitærede Folkething ikke maatte gaar ind paa Regjeringens Forslag, saaledes som det er forelagt, at faae det omdannet saaledes, at det engang maatte kunne tiltale Thinget.

S. Müller: Det Lovudkast, som Regjeringen har forelagt, forekom mig ikke heldigt, og de Uttringer, som vi idag hørte af den meget ærede Justitsminister, synes mig ogsaa at antyde, at han ikke var synderlig fornøjet med den. Han har faaet fra sin Forgænger i Ministeriet, og som denne igjen har faaet fra sin Forgænger. Det er vistnok tvivlsomt, om det ikke maa anses som stridende mod Grundloven, at man overlader til en Autoritet at vedtage Bestemmelser, der skulle ophæve tidligere Love; under alle Omstændigheder er det ikke nogen heldig Lovgivningspolitik at indsette en Autoritet med en saadan Magt. Det er ogsaa betænkeligt at tilstaae en saadan Autoritet Magt til at gribe ind i mangfoldige Retsforhold og at disponere over andre Autoriteter, og hvad der endelig forekommer mig meest klart ved det Hele, det er, at vi ikke komme eet Skridt videre ved at vedtage Loven. Der er i Loven Tale om de indre Forhold, men det er ikke sagt, hvad de indre Forhold ere, og hvad de ydre Forhold ere; der er, kort sagt, ikke nogen bestemt Modsetning mellem indre og ydre Forhold, og det vover jeg at paastaae saalænge, til noget æret Medlem viser

mig Grændselinien; vi komme altsaa, som sagt, ikke eet Skridt videre ved at vedtage Loven. See vi hen til de Motiver, Regjeringen har meddeelt os; saa maa jeg tilstaae, at jeg ikke for noget Regjeringsudkast har fundet saa utilfredsstillende Motiver som for dette. Det hedder, at der ikke er nogen bestemt Grændse for Repræsentantskabets Myndighed, og at der er opstaaet Tvivl; men det havde sikkert været Regjeringens Sag her at vise, paa hvilke Punkter denne Tvivl er opstaaet, og ved hvilke Midler man kunde hæve Vanskelighederne. Der er, hedder det endvidere, opstaaet Tvivl om Repræsentantskabets Competence til at tage Bestemmelse om Forslag; men jeg finder ikke, at Repræsentantskabet efter Loven har nogen Competence. Der er etableret en Autoritet, som bestaaer af Repræsentantskabet, tillige med Justitsministeren, eller Kongen, hvorledes man nu vil tage det; thi der skal jo erhverves kongelig Approbation paa enhver Bestemmelse, som tages af Repræsentantskabet, forinden den kan blive gyldig. Vanskeligheden ligger altsaa ikke i at finde Grændsen for Repræsentantskabets Myndighed, men i at finde Grændsen mellem, hvad der maa anses som Lov, og som altsaa ikke kan hæves af Repræsentantskabet med Kongens Approbation — og hvad der ikke er Lov.

Man kunde muligens komme til nogen Klarhed i saa Henseende ved at see hen til den Lov, som det gjælder om at forandre, nemlig Loven af 4de Marts 1857. Lad os da see, hvad der ifølge denne Lov skal overlades Repræsentantskabet. Det er først at vedtage Forandringer i den vedtagne Tarif; den Ting er klar. Dernæst hedder det, at Repræsentantskabet skal kunne tage Bestemmelse angaaende Foreningens fremtidige Bestyrelse; det er rigtignok et meget besynderligt og uheldigt Udtryk. Skal det forståes efter Ordene, saa maa Meningene dermed jo være, at Repræsentantskabet og Kongen (eller Justitsministeren) kan foretage Forandringer med Hensyn til Administrationen; og det kunde saaledes, naar Kongen gav sit Samtykke, staae i Repræsentantskabets Magt aldeles at afsætte Justitsministeren som den sthyrende Myndighed. En anden Forklaring er den, at Repræsentantska-